

z dnia 22 stycznia 2026 r.
Zatwierdzony przez

UCHWAŁA NR XXII/.../2026
RADY MIASTA I GMINY KÓRNIK
z dnia 28 stycznia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r., poz. 1153 i 1436) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 oraz z 2025 r., poz. 769), Rada Miasta i Gminy Kórnik uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Miasta i Gminy Kórnik po rozpatrzeniu skargi Państwa XX na Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik, wniesionej w dniu 17 października 2025 roku do Wojewody Wielkopolskiego, a przekazanej w dniu 27 października 2025 roku do załatwienia według właściwości Radzie Miasta i Gminy Kórnik, dotyczącej nieprzestrzegania prawa, uznaje skargę za częściowo zasadną, z przyczyn określonych w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik do podjęcia działań mających na celu zweryfikowanie prawidłowości wykonania ostatecznej decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu z dnia 30 kwietnia 2025 r. (uzyskanie opinii biegłego i definitywne zakończenie postępowania) oraz do usprawnienia procedur wewnętrznych w celu niedopuszczenia w przyszłości do przewlekłości w załatwianiu spraw mieszkańców.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miasta i Gminy Kórnik do przesłania niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem Wojewodzie Wielkopolskiemu oraz do poinformowania skarżących o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta i Gminy Kórnik

Anna Maria Andrzejewska

UZASADNIENIE
do uchwały nr XXI/.../2026
Rady Miasta i Gminy Kórnik
z dnia 28 stycznia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik

W dniu 20 listopada 2025 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta i Gminy Kórnik zapoznała się skargą Państwa XX na Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik wniesioną w dniu 17 października 2025 r. do Wojewody Wielkopolskiego, a przekazaną w dniu 27 października 2025 r. do załatwienia według właściwości Radzie Miasta i Gminy Kórnik, dotyczącą nieprzestrzegania prawa. Zarzuty podniesione w skardze przez skarżących były wielowątkowe i dotyczyły:

- 1) niewyegzekwowania ostatecznej decyzji administracyjnej wydanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu z dnia 30 kwietnia 2025 r., utrzymującej w mocy decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik z dnia 18 października 2025 r. nakazującej przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, poprzez wyprofilowanie powierzchni terenu działek położonych wzdłuż granicy skarżących ze spadkiem w kierunku wschodnim i/lub wykonanie bruzdy odprowadzającej wody spływowe do stawu, w terminie do 30 czerwca 2025 r. Nakaz wynikający z ww. decyzji został nałożony na właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących,
- 2) nierównego traktowania mieszkańców Miasta i Gminy Kórnik, polegającego na braku powierzchni asfaltowej oraz oświetlenia na ulicach powstałych ponad 20 lat temu,
- 3) nieprzestrzeganiu prawa drogowego w zakresie obsadzania pobocza drogi roślinnością.

Wobec wielowątkowości zarzutów podniesionych w skardze, w szczególności potrzeby uzyskania opinii biegłego w sprawie prawidłowości wykonania obowiązków wynikających z decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik, utrzymanej w mocy przez SKO w Poznaniu, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji rekomendowała Radzie Miasta i Gminy Kórnik podjęcie uchwały w sprawie przedłużenia terminu rozpatrzenia skargi. W związku z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego określającymi termin załatwienia skargi, Rada Miasta i Gminy Kórnik uchwałą Nr XVIII/271/2025 z dnia 29 października 2025 r. przedłużyła termin jej rozpatrzenia do dnia 5 grudnia 2025 r. Kolejną uchwałą z dnia 26 listopada 2025 r. Nr XIX/291/2025 Rady Miasta i Gminy Kórnik z dnia 26 listopada 2025 r. zawiadomiono skarżących niezakończonym skargi w terminie, wskazując termin jej załatwienia do dnia 4 lutego 2026 r.

Na posiedzeniu w dniu 22 stycznia 2026 r. Komisja Skarg, Wniosków i Petycji wysłuchała skarżących, przeprowadziła dokładną analizę zarzutów podniesionych w skardze oraz dokonała ich oceny w zakresie zasadności skargi.

Komisja ustaliła, że:

- 5 grudnia 2023 r. – Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wydał wyrok (sygn. IV SAB/Po 17/23) uwzględniający skargę na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik, w którym stwierdził, że wcześniejsze pismo skarżących było ponagleniem i organ powinien je rozpoznać zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. Wyrok WSA w Poznaniu zobowiązywał organ do niezwłocznego załatwienia sprawy,
 - 18 października 2024 r. – Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik wydał decyzję (znak WB-OSR.6331.1.2023) na podstawie Prawa wodnego, nakładając na właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących określony obowiązek (dot. odwodnienia ich nieruchomości). Była to decyzja merytoryczna, wydana jednakże znacznie po terminie wskazanym przez WSA, co wskazuje na przewlekłość postępowania,
 - 30 kwietnia 2025 r. – Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu rozpatrzyło odwołanie właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących od ww. wymienionej decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik. SKO utrzymało w mocy decyzję Burmistrza, zmieniając jedynie termin wykonania obowiązku do 30 czerwca 2025 r.
- Oznaczało to, że właściciele działek sąsiadujących z działką skarżących mieli czas do końca czerwca 2025 r. na realizację nałożonych w decyzji Burmistrza prac,
- 30 września 2025 r. po interwencyjnym piśmie skarżących z dnia 7 września 2025 r. Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik Burmistrz na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji skierował do właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących upomnienie, w którym wezwał do wykonania obowiązków wynikających z nakazu zawartego w decyzji z dnia 18 października 2024 r., których termin wykonania określony ostateczną decyzją SKO w Poznaniu upłynął w dniu 30 czerwca 2025 r.,
 - w odpowiedzi na upomnienie właściciele działek sąsiadujących z działką skarżących poinformowali, że wykonali nałożone nakazem zawartym w decyzji prace, co udokumentowali zdjęciami dołączonymi do pisma z dnia 20 października 2025 r. Wcześniej jednak nie poinformowali Urzędu o zakończeniu prac w terminie zakreślonym w decyzji SKO, wskazując w ww. piśmie, że decyzja nie nakładała formalnego obowiązku zgłoszenia przez nich wykonania obowiązku,
 - po otrzymaniu informacji od właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących, że wykonali nałożone nakazem zawartym w decyzji prace, Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik, po

weryfikacji otrzymanej dokumentacji, uznał, że obowiązek nałożony decyzją został spełniony. Postępowanie egzekucyjne zostało w praktyce wstrzymane. Jednakże wobec stanowiska skarżących uznano, że jako ostatni krok do definitywnego zamknięcia sprawy niezbędne jest uzyskanie opinii biegłego co do prawidłowości wykonanych prac (ekspertyza hydrologiczna odwodnienia). Uzyskanie tej opinii wymaga czasu i do tej pory opinii biegłego nie pozyskano.

Na wstępie należy zaznaczyć, że przedmiotem skargi zgodnie z art. 227 Kpa może być m.in. zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez organ, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Skarga Państwa XX dotyczy właśnie takich zaniedbań: zarzuca Burmistrzowi niewykonanie decyzji SKO w Poznaniu oraz wyroku WSA w Poznaniu oraz brak działania ze strony Urzędu (bezczytność, przewlekanie sprawy). Zgodnie z art. 229 pkt 3 Kpa organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność burmistrza jest rada gminy. Wojewoda Wielkopolski słusznie więc przekazał skargę do Rady Miasta i Gminy Kórnik celem rozpatrzenia.

Decyzja SKO z 30 kwietnia 2025 r. była ostateczna w administracyjnym toku instancji i wiążąca dla organu gminy. Burmistrz miał obowiązek dopilnować wykonania decyzji (wraz z nałożonym terminem do 30 czerwca 2025 r.) i po upływie tego terminu – zgodnie z przepisami – przeprowadzić egzekucję administracyjną, jeśli obowiązek nie zostałby wykonany. W realiach sprawy objętej skargą obowiązek został wykonany przez skarżących, jednak organ o tym nie wiedział (brak informacji od strony, która nie miała formalnego obowiązku raportowania wykonania decyzji). Organ zatem przed formalnym wszczęciem postępowania egzekucyjnego, lecz bez wcześniejszego sprawdzenia stanu faktycznego na miejscu skierował, do właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących upomnienie. Należy zauważyć, że dobre praktyki wymagają, by przed sięgnięciem po środki przymusu organ zweryfikował, czy adresat decyzji faktycznie uchyla się od jej wykonania. Termin wykonania decyzji (30 czerwca 2025 r.) został określony przez SKO i był znany organowi. Mimo to, jak wynika z akt sprawy, Burmistrz nie podjął z wyprzedzeniem żadnych działań kontrolnych ani przygotowawczych, by dopilnować wykonania obowiązku do tej daty. Co więcej, w odpowiedzi na ponaglenie skarżących organ zapewnił w maju 2025 r., że zakończy sprawę do 30 czerwca 2025 r., po czym nie zrobił nic przez kolejne 3,5 miesiąca po upływie tego terminu. Taki stan rzeczy ewidentnie wypełnia znamiona nienależytego wykonywania zadań i przewlekłości. Po upływie terminu do wykonania decyzji organ co prawda podjął działania zmierzające do wszczęcia postępowania egzekucyjnego kierując do właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących upomnienie, lecz uczyniono to dopiero post factum. Wtedy też dowiedział się, że obowiązek był wykonany. Należy podkreślić, że

właściciele działek sąsiadujących z działką skarżących, jako zobowiązani do wykonania decyzji mieli prawo nie informować Urzędu o wykonaniu decyzji, jeśli ani decyzja, ani przepisy tego od nich nie wymagały. Ciężar monitorowania wykonania spoczywał na organie, który mógł – zamiast trwać w bezczynności do upływu terminu – skontaktować się z adresatami decyzji lub przeprowadzić oględziny. Brak takiego działania to zaniedbanie ze strony organu. Należy odnotować, że ostatecznie Burmistrz zareagował prawidłowo: wstrzymał działania egzekucyjne i nie wymierzał sankcji, skoro zobowiązanie okazało się wykonane. Wówczas jedynym brakującym elementem jest ekspertyza biegłego potwierdzająca, że prace, których obowiązek wynikał z decyzji zostały wykonane zgodnie ze sztuką. Tu jednak pojawił się kolejny aspekt przewlekłości – pozyskanie opinii biegłego nie nastąpiło niezwłocznie. Sprawa więc nadal nie została formalnie zamknięta przez organ nawet kilka miesięcy po terminie, co mogło być źródłem uzasadnionej frustracji skarżących. Zebrane i ustalone w toku rozpatrywania skargi fakty oraz dokumenty potwierdzają, że skarga znajduje uzasadnienie co do zarzutu dotyczącego postępowania w sprawie egzekwowania ostatecznej decyzji administracyjnej wydanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Poznaniu z dnia 30 kwietnia 2025 r., utrzymującej w mocy decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik z dnia 18 października 2025 r. nakazującej przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, poprzez wyprofilowanie powierzchni terenu działek położonych wzdłuż granicy skarżących ze spadkiem w kierunku wschodnim i/lub wykonanie bruzdy odprowadzającej wody spływowe do stawu, w terminie do 30 czerwca 2025 r. W tym zakresie doszło bowiem do zaniedbań po stronie Urzędu polegających na niewykonaniu w terminie wyroku WSA w Poznaniu (spóźnione wydanie decyzji), przewlekania wykonania decyzji SKO w Poznaniu (brak działań do 30.06.2025 r. a także po tej dacie) oraz braku właściwej komunikacji ze skarżącymi. Z drugiej strony należy odnotować, że organ ostatecznie podjął stosowne działania, a mianowicie uzyskał informację o wykonaniu obowiązku wynikającego z decyzji i podjął krok (zlecenie opinii biegłego) zmierzający do zamknięcia sprawy. Sam obowiązek wynikający z decyzji nałożony na właścicieli działek sąsiadujących z działką skarżących został wykonany, a w związku ze stanowiskiem skarżących pozostaje tylko sprawdzenie przez biegłego prawidłowości jego wykonania, co oznacza, że cel postępowania został osiągnięty, choć z opóźnieniem. Skarga w pewnej części wynikała też z nieporozumienia komunikacyjnego – Urząd nie wiedział o wykonaniu prac, a właściciele działek sąsiadujących z działką skarżących nie mieli obowiązku tego zgłosić. Ten element pozwala spojrzeć na sprawę łagodniej z punktu widzenia organu, choć go nie usprawiedliwia.

Przechodząc do oceny zasadności skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji postanowiła rekomendować Radzie Miasta i Gminy Kórnik podjęcie uchwały o uznaniu skargi za częściowo zasadną, wraz z zobowiązaniem Burmistrza do niezwłocznego zakończenia sprawy i wyeliminowania w przyszłości stwierdzonych nieprawidłowości.

Uzasadnienie takiego stanowiska znajduje mocne oparcie w materiale dowodowym i przepisach prawa. Organ dopuścił się uchybień, które spełniają kryteria z art. 227 Kpa, co nakazuje uwzględnić skargę w odpowiednim zakresie. Jednocześnie organ podjął spóźnione działania, co pozwala uznać, że cel skargi został w pewnej mierze już osiągnięty (reakcja organu nastąpiła). Podjęcie uchwały o częściowej zasadności skargi jest zatem właściwą, wyważoną reakcją – potępia zaniedbanie w zakresie przestrzegania prawa i mobilizuje organ do poprawy, ale też odnotowuje fakt, iż finalnie sprawa jest na ukończeniu. Oceniająca zasadność skargi Komisja Skarg, Wniosków i Petycji stanęła na stanowisku, że takie rozstrzygnięcie będzie zgodne z literą prawa oraz z poczuciem sprawiedliwości społecznej, dając skarżącym satysfakcję z uznania ich racji, a organowi impuls do usprawnienia działań na przyszłość. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, w ocenie Rady Miasta i Gminy Kórnik zachodzą przesłanki do uwzględnienia skargi w znacznej części. Burmistrz Miasta i Gminy Kórnik zaniedbał bowiem formalnie swoje obowiązki poprzez przewlekłe prowadzenie sprawy i nie zapewnienie właściwego wykonywania decyzji SKO w Poznaniu i wcześniejszego wyroku WSA w Poznaniu. Skarga w tej części jest zasadna, gdyż wykazano naruszenie przepisów (m.in. art. 35 i 36 Kpa o terminowym załatwianiu spraw) oraz uchybienie obowiązkom organu wynikającym z zapadłych w sprawie orzeczeń. Jednocześnie należy stwierdzić, że organ nie zaniechał realizacji tych orzeczeń, gdyż ostatecznie podjął działania naprawcze (zmierzał do wszczęcia egzekucji administracyjnej, zlecił opinię biegłemu). W tym zakresie skarga nie ma już charakteru aktualnego zarzutu, a jedynie wskazuje na opóźnienie w działaniu, które nastąpiło. Uznanie skargi za częściowo zasadną uwzględnia ten kontekst – finalnie podjęte zostały właściwe czynności, lecz zbyt późno.

W zakresie zarzutu nierównego traktowania mieszkańców Miasta i Gminy Kórnik, polegającego na braku powierzchni asfaltowej oraz oświetlenia na ulicach powstałych ponad 20 lat temu Komisja Skarg, Wniosków i Petycji postanowiła rekomendować Radzie Miasta i Gminy Kórnik podjęcie uchwały o uznaniu skargi za bezzasadną. Inwestycje polegające na wyposażaniu ulic w powierzchnię asfaltową oraz oświetlenie realizowane są bowiem po przygotowaniu stosownej dokumentacji formalnoprawnej, m.in. uregulowaniu spraw własnościowych, wykonaniu projektów budowlanych wymaganych ustawą Prawo budowlane, uzyskanie pozwoleń na budowę, zabezpieczenia środków finansowych

w budżecie, uchwalanym przez Radę Miasta i Gminy Kórnik, a finalnie przeprowadzenia procedury przetargowej zgodnie z wymogami ustawy Prawo zamówień publicznych, zmierzającej do wyłonienia wykonawcy zadania inwestycyjnego. Z uzyskanych informacji wynika, że ulica przy której zamieszkują skarżący jest wyasfaltowana, a budowa oświetlenia jest w toku realizacji.

W zakresie zarzutu nieprzestrzegania prawa drogowego dotyczącego obsadzania pobocza drogi roślinnością, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji postanowiła rekomendować Radzie Miasta i Gminy Kórnik podjęcie uchwały o uznaniu skargi za bezzasadną. Skarżący zarzucają organowi wykonawczemu bierność wobec rzekomego nielegalnego zajęcia pasa drogowego przez osoby trzecie (nasadzenia roślinne) oraz domagają się wyciągnięcia konsekwencji służbowych wobec pracownika Urzędu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miasta i Gminy Kórnik, ani jej Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, nie posiadają kompetencji do wydawania poleceń w zakresie polityki kadrowej, oceniania poszczególnych pracowników merytorycznych, ani tym bardziej nakazywania rozwiązania stosunku pracy. Żądanie

skarżących w tym zakresie narusza ustawowy podział kompetencji organów gminy.

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego nasadzeń w pasie drogowym, Rada Miasta i Gminy Kórnik wskazuje, iż ocena celowości i konieczności podejmowania interwencji w trybie art. 40 ustawy o drogach publicznych należy do zarządcy drogi (Burmistrza). Z wyjaśnień Burmistrza Miasta i Gminy Kórnik wynika, że przedmiotowe nasadzenia nie stwarzają bezpośredniego zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego (art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy o drogach publicznych). Organ wykonawczy posiada swobodę w doborze środków nadzoru nad pasem drogowym, szczególnie w przypadku dróg o charakterze dojazdowym. Fakt, iż sposób zarządzania drogą nie pokrywa się z subiektywnymi oczekiwaniami skarżących uwikłanych w spór sąsiedzki, nie jest tożsamy z zaniedbaniem obowiązków służbowych przez Burmistrza. Rada Miasta i Gminy Kórnik nie jest organem odwoławczym od ustaleń faktycznych dokonywanych przez zarządcę drogi, ani nie rozstrzyga sporów o przebieg granic nieruchomości czy immisje sąsiedzkie – są to sprawy cywilne podlegające kognicji sądów powszechnych. W zakresie żądania wyciągnięcia konsekwencji służbowych należy stwierdzić, że Rada Miasta i Gminy Kórnik nie posiada kompetencji prawnych do ingerowania w politykę kadrową Urzędu. Zgodnie z art. 33 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym, kierownikiem urzędu jest Burmistrz i to on wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego wobec pracowników. Żądanie skarżących dotyczące zwolnienia pracownika merytorycznego nie może zostać spełnione przez organ uchwałodawczy. Nadto Komisja Skarg, Wniosków i Petycji ustaliła, że zarządca drogi

(Burmistrz) dokonał oceny sytuacji w terenie i nie stwierdził zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego, które obligowałyby do natychmiastowej interwencji w trybie art. 40 ustawy o drogach publicznych. Ocena stopnia uciążliwości nasadzeń oraz priorytetyzacja działań egzekucyjnych należą do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego. Rada Miasta i Gminy Kórnik nie jest organem uprawnionym do weryfikacji ustaleń faktycznych w zakresie sporów sąsiedzkich.

Biorąc pod uwagę ustalenia poczynione przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji w toku rozpatrywania skargi postanowiono o jej uznaniu za częściowo zasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 238 § 1 zdanie 2 oraz w związku z dyspozycją art. 239 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego - Rada Miasta i Gminy Kórnik informuje, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Przewodnicząca Rady Miasta i Gminy Kórnik

Anna Maria Andrzejewska